

Отже, аналізуючи вище перелічені ефекти можна констатувати, що основними факторами, які впливають на прийняття рішення на фінансовому ринку є:

1. Інформація. В залежності від якості інформації та джерела її походження суб'єкт ринку може по-різному її оцінити, що в подальшому впливає на здійснення інвестиційної та фінансової діяльності.

2. Взаємовідносини з іншими учасниками ринку, тобто чи піддається учасник впливу думок більшості, чи він більш стійкий до цього впливу і діє лише з власних міркувань.

3. Професіоналізм й компетентність. Звичайно, це є перевагою для суб'єкта ринку, але інколи досвід заважає подивитись на ситуацію під іншим кутом і ми не можемо знайти більш ефективне рішення.

Список використаних джерел:

1. Кізима Т.О. Поведінкові фінанси як новий напрям досліджень сучасної фінансової науки / Кізима Т.О. // [Актуальні проблеми розвитку економіки регіону](#). - 2013. - Вип. 9(2). - С. 175-179

2. Динаміка зміни курсу Bitcoin [Електронний ресурс]. – 2018. – Режим доступу до ресурсу: <https://ru.investing.com/crypto/bitcoin/btc-usd>

УДК 330.322.4:17](4)

*Макаренко О.О., Переверзєва А.О.,
студенти факультету фінансів, III курс*

*Науковий керівник - Шуплат О. М.,
к.е.н., доцент кафедри корпоративних фінансів і контролінгу
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»*

Світовий досвід розвитку етичного інвестування

Зміна напрямку економічної діяльності, коли пріоритетом визначається не максимізація прибутку, а досягнення суспільного ефекту, обумовили

розширення специфічного типу діяльності, відомого під широким колом термінів: етичне інвестування, соціально відповідальне інвестування, довгострокове результативне інвестування, інвестування із соціальною місією, інвестування з соціальними наслідками, тощо. Всі ці терміни об'єднуються спільною характеристикою - очікуванням позитивного соціального результату одночасно із отриманням прибутку, або принаймні поверненні, первинних інвестицій.

Сучасні світові тенденції вказують на істотне поширення та актуалізацію процесів етичного інвестування. За їх допомогою різні суб'єкти економічних відносин (держава, суб'єкти підприємницької діяльності, філантропи тощо) залежно від цілей, досягають значимого соціального ефекту поряд із підприємницькою діяльністю, що сприяє підвищенню якості життя та суспільного благополуччя нації в цілому. На сьогодні у світі не тільки динамічно розбудовується екосистема етичного інвестування, а й поступово формуються нормативно-правові засади глибшої інтеграції приватної ініціативи з державними зусиллями для отримання синергії для суспільства.

Етичне інвестування - це процес прийняття інвестиційних рішень, які, крім кінцевого фінансового результату, враховують екологічні, етичні та соціальні наслідки інвестицій. Тобто в першу чергу орієнтоване не на максимізацію прибутку, а на максимізацію соціальної вигоди від вкладеного капіталу. Зростання обсягу тенденцій етичного інвестування свідчить про те, що світовий бізнес сьогодні досить гнучкий і без особливих зусиль приймає виклик часу та адаптується до теперішніх вимог етичного бізнесу.

Етичне інвестування бере свій початок у другій половині XX ст., яке характеризувалося масовими соціальними та екологічними рухами, починаючи з виступів за громадянські права та гендерну рівність і закінчуючи антивоєнними та екологічними мітингами. Яскравим прикладом може бути заснований у 1971 р. інвестиційний фонд Pax World Fund, нині відомий як World Balanced Fund (PAXWX), який розпочав свою діяльність

під час воєнних дій у В'єтнамі під гаслом захисту навколишнього середовища [1].

Етичними інвесторами можуть бути як окремі особи, так й інституції, серед яких можна виділити:

- пайові інвестиційні фонди (фонди, що працюють з великим числом вкладників, інвестиції яких, як правило, розміщені серед великого числа різних підприємств). Такі фонди доволі значно поширені у США та Великобританії;
- ендаумент-фонди, створені ВНЗ, некомерційними або релігійними організаціями, лікарнями. Дані фонди використовуються, як правило, для некомерційних цілей – фінансування організацій культури, медицини, освіти. Найбільшого поширення набули знову ж таки у США та Англії;
- державні і приватні пенсійні фонди. Вони не виступають чисто інвестиційними компаніями, але вкладають частину своїх коштів саме в ринок етичних інвестицій. У багатьох країнах (США, Великобританія, Франція, Австралія та ін.) були введені вимоги щодо висвітлення пенсійними фондами інформації стосовно їхньої участі в етичному інвестуванні (беруть участь чи ні, в якому обсязі);
- фінансові інститути розвитку місцевого населення (Community Development Financial Institution – CDFI). Поширений в Америці вид окремих фінансових інститутів, що спеціалізуються на видачі персональних і корпоративних кредитів місцевому населенню;
- страхові компанії та соціально відповідальні банки, які деякою мірою сприяють розвитку соціально відповідальних інвестицій [2; 3].

В 2016 році новизною став міжнародний поділ інвестицій відповідно до обраних стратегій на 7 груп: I група – інвестиції «сталого розвитку» (інвестиції, пов'язані зі сталим розвитком. При вкладенні коштів застосовуються екологічні, соціальні та етичні критерії); II група – інвестиції в найефективніші компанії (при відборі компаній використовуються соціальні, екологічні та етичні критерії та застосовується орієнтація на

найбільш ефективні й прогресивні компанії); III група – інвестиції, що використовують метод скринінгу (при відборі компаній застосовується скринінг, що відповідає міжнародним стандартам, прийнятим ООН); IV група – інвестиції, що використовують метод «негативного» скринінгу (при відборі виключаються компанії, що виробляють зброю, тютюн, проводять досліди на тваринах чи займаються іншою діяльністю, що не відповідає етичним нормам інвестора); V група – інвестиції з урахуванням критеріїв сталого розвитку в контексті фінансового результату (при відборі компаній використовуються екологічні, соціальні та етичні критерії та аналізуються можливі інвестиційні ризики); VI група – інвестиції, що використовують метод активних дій (інвестори безпосередньо впливають на діяльність компанії шляхом винесення пропозицій сталого розвитку на загальні збори); VII група – інвестиції «впливу» (інвестиції, які вкладаються в конкретний проект, що, крім позитивного впливу на екологію та соціальне середовище, може принести непоганий інвестиційний дохід) [4].

Процеси етичного інвестування в економічному середовищі є об'єктивними та вимушеними, оскільки світова економіка отримує сьогодні критичний сигнал щодо подальшої динаміки, що і обґрунтовано в концепції сталого розвитку. На сьогодні існує близько 150 компаній в світі, що визнані соціально (етично) відповідальними, і ведуть свій бізнес згідно визначених критеріїв – прибутковості, соціальної справедливості та екологічності. Корпоративна етика цих компаній дотримується на високому рівні, що забезпечує їх високе місце у рейтингу [5]. Етичне інвестування вже не є чимось екзотичним та незвичайним, це інвестиції, що підтримують сталий розвиток, тобто вкладаються в майбутнє.

Список використаних джерел:

1. Socially Responsible Mutual Fund Charts: Financial Performance [Електронний ресурс]. – Режим доступу <http://ussif.org/resources/mfpc/index.cfm?&pdf>

2. Савченко Л. Соціально відповідальне інвестування [Електронний ресурс] / Л. Савченко // Цінні папери України. – 2011. – № 46 (691). – Режим доступу :

http://www.securities.org.ua/securities_paper/review.php?id=691&pub=5387

3. Смирнова К. Обзор «Социально ответственное инвестирование. Опыт развитых стран» [Електронний ресурс] / К. Смирнова. – Режим доступу :

<http://www.cloudwatcher.ru/userfiles/investirovanie.pdf>

4. Eurosif 2010 European SRI Study [Електронний ресурс]. – Режим доступу :

http://www.eurosif.org/images/stories/pdf/1/eurosif%20sri%20study_low-res%20v1.1.pdf.

5. Ethical investment in the global economy [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=4008>.

УДК:657.422.8

Мартинюк Р. Ф.,

студент магістратури першого року навчання

факультету економіки та управління

Науковий керівник - Шматковська Т.О.,

к.е.н, доцент, кафедри обліку і аудиту,

Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки

Формування розрахунків з покупцями та замовниками в обліково-аналітичній діяльності підприємства

Розрахунки із покупцями та замовниками формують дебіторську заборгованість підприємства. У сучасних економічних умовах актуальною проблемою більшості підприємств є управління дебіторською заборгованістю. Оскільки її некерованість в багатьох випадках є причиною кризового стану успішних підприємств, тому управління розрахунками є